

РЕШЕНИЕ

№ 4985

гр. София, 17.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 05.07.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова
Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **3951** по описа за **2013** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно и е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228, вр.чл.225 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр.чл. 14, ал.3, изр.5-то от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи /ЗСПЗЗ/.

С Решение №I-34-273/16.01.2013 г., постановено по гр. дело №4804/2011 г. по описа на Софийски районен съд, СРС, ГО, 34-ти състав е изменил по жалба на Методи А. А., с адрес [населено място], [населено място], [улица] РЕШЕНИЕ № 274А/27.01. 2011г. на Общинска служба по земеделие -Нови Искър, като определил право на обезщетение със земя и/или поименни компенсационни бонове за признато но невъзстановено право на собственост върху земеделски имот от 1,500дка, VI кат., находящ се в землището на [населено място], м.под Църквата- в размер на 570,00лв., за нива от 0,800дка, VI кат. в землището на [населено място], м.Лозята- в размер на 304,00лв. и имот от 1,155дка., VI кат.землището на [населено място] в размер на 450,45лв. или общо 1324,45лв.; Осъдил ОСЗ- Нови Искър да заплати на Методи А. А., на осн.чл.143, ал.1 от АК сума в размер на 250,00лв./двеста и петдесет лева/ разноски по делото.

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.14, ал.3, изр.5 от ЗСПЗЗ е оспорено от Общинска служба по земеделие -Нови Искър, с искане, като неправилно, да бъде отменено изцяло, а при условията на евентуалност-отменено само в частта за разноските. Наведеното основание е за нарушение на материалния

закон-чл.209, т.3, предл.1-во от АПК, вр.чл.14, ал.3 от ЗСПЗЗ. Конкретните доводи в подкрепа на релевираното касационно основание са, че ОСЗ изпълнявала Заповед № РД-46-357/28.03.2000 г. на министъра на земеделието и горите и Протокол на МЗГ ОД „ЗГ” при оценяване на земите. В частта за разноските се иска съдът да приеме, че заплатеното възнаграждение за вещо лице в размер на 250 лева е прекомерно с оглед фактическата и правна сложност на делото

Ответникът по жалбата-Методи А. А. не депозира писмен отговор по жалбата в срока по чл.163, ал.2 вр.чл.228 от АПК.

В о.с.з. пред Административен съд- София град, жалбоподателят и ответникът не се представляват.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура, дава становище за неоснователност на касационната жалба

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.209 от АПК, вр.чл.14, ал.3 от ЗСПЗЗ и служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, провери изцяло валидността, допустимостта и съответствието на оспореното решение с материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, имащо право на касационна жалба, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

1. В случай, че ответникът не е бил съгласен със размера на обезщетението, определен в заключението на вещото лице по критериите, установени в Наредба за реда за определяне на цени на земеделските земи /загл. изм. - ДВ, БР. 75 от 2006 г./, е могъл да оспори заключението в производството пред СРС. Касационната инстанция е съд по правото, а не по фактите-чл.220 от АПК.

2. Размера на възнаграждението на вещите лица се определя от органа, възложил експертизата при съобразяване с критериите по чл.29 от Наредба № 3 от 30.11.2012 г. за вписването, квалификацията и възнагражденията на вещите лица. Същият не се договаря от жалбоподателя. Затова и разпоредбата на чл.78, ал.5 от ГПК, вр.чл.144 от АПК е относима само към размера на заплатеното адвокатско възнаграждение, но е неприложима за размера на заплатеното от страната, за която изхода на делото е благоприятен, възнаграждение за вещо лице. Същата има безусловно право на тях, след като ги е заплатила в размера, определен от органа, възложил експертизата и е поискала присъждането им. Между другото, ако администрацията осъществяваше дейността си в съответствие със закона, не би понесла разноските за съдебното производство, а би имала право на такива /чл.143, ал.3 и ал.4 от АПК/.

С оглед гореизложеното и поради липсата на релевираното с жалбата касационно основание, и на други такива по чл.218, ал.2 от АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение, като валидно, допустимо и правилно, следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221,ал.2, предл.1-во от АПК, вл.чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, XI-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № I-34-273/16.01.2013 г., постановено по гр. дело №11351/2011 г. по описа на Софийски районен съд.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ

: